

РЕШЕНИЕ

№ 34685

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6491** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на началник отдел оперативни дейности – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП срещу Решение № 1764/14.05.2025 г. на СРС, по анд. № 15512/2024 г., по описа на СРС, НО, 132 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 779223-F764131/17.07.2024 г., издадено от началник отдел оперативни дейности – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „ФРУТА УАЙ ЕНД УАЙ КАМПАНИ“ ЕООД за нарушение на чл. 127и, ал.1 от ДОПК вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 5/29.09.2023г. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 19 527 лева на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност, неправилност на първоинстанционното решение, поради което се иска неговата отмяна. Посочва, че неправилно СРС е приел, че са налице непълноти и неясно описание на нарушението и не е допуснато нарушение на изискванията на чл. 42, т. 3 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Сочи, че ясно е посочено в АУАН и НП, че на 17.04.2024 г. проверяващ екип е посетил адреса на разтоварване на стоката с висок фискален риск в [населено място], кв. К., Митническо бюро във вр. с осъществяване на ВОП на стоки протокол № 010103033513_1/16.04.2024 г., съставен на ГКПП К.. Посочен е и видът на стоката, предмет на нарушението, стойността и количеството ѝ, както и изпращач, получател, държава от която се внася на територията на страната, превозното

средство, с което се превозва стоката. Във връзка с посоченото, счита че НП е правилно, обосновано и законосъобразно, поради което следва да се отмени решението на СРС и да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото е постъпил отговор от ответника, в който е посочено, че решението на СРС е правилно и законосъобразно и не са налице твърдяните от касатора основания за отмяна.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрисконсулт И., поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на СРС.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат М., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по аргументите изложени в писмения отговор на касационната жалба. Претендира разноски, съобразно представен списък.

СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение СРС правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 16.04.2024 г. около 23:04 часа в пункт за фискален контрол ГКПП К. е била извършена проверка на МПС с рег. [рег.номер на МПС], извършващ превоз на стоки с купувач/получател на превозната стока (ягоди) „ФРУТА УАЙ ЕНД УАЙ КАМПАНИ“ ЕООД“. Резултатите от проверката са обективирани в протокол № 010103033513_1. От представените копия на митническите декларации, фактури, ЧМР и сертификати на движение било установено, че стоките са били предназначени за изпращане от дружеството към трето за производството дружество в У.. От показанията на свидетелите участвали в проверката извършена на 17.04.2024 г. в [населено място], [жк], с начална точка на превоза от Гърция, като за превоза към момента на навлизане на МПС- то на територията на страната не е бил издаден уникален номер.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но при издаване на НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил същото.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Правилно СРС е съобразил, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непосочване на правилната дата на извършване на нарушението. Видно от АУАН и НП липсва посочване на датата на извършване на нарушението. От възпроизведения текст на НП се установява, че „нарушението се счита за извършено в [населено място], където е следвало да бъдат предоставени данните, на 11.12.2023 г. в деня на влизане на транспортното средство на територията на страната – крайната дата на постъпване на информацията по електронен път в сървъра на НАП“. Така посочената дата на извършване на нарушението 11.12.2023 г. предхожда близо с 4 месеца датата на извършването му, а именно датата, на която е влязла стоката в България – 16.04.2024 г., т. е. когато проверяваният превозен автомобил е преминал ГКПП. Тази неяснота е накърнила правото на

защита на жалбоподателя и възпрепятства възможността съдът да упражни редовен контрол за законосъобразност на НП и поради това го е отменил. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на привлечения към административно-наказателна отговорност да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. В АУАН и в наказателното постановление, издадено въз основа на този акт, трябва да бъдат описани всички фактически елементи от състава на нарушението и да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението и посочения като нарушен закон. Посоченият порок не може да се санира в съдебната фаза, тъй като е било нарушено правото на защита на наказаното лице. Този реквизит е съществен, тъй като е и определящ по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, липсата на дата в съдържанието на АУАН и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на присъждане на разноски има ответника. Последният е претендирал разноски за адвокатски хонорар за двете съдебни инстанции – СРС и АССГ, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК в общ размер на 5 280 лв. Приложени са следните доказателства: фактура, в която е посочено, че сумата е заплатена за „процесуално представителство и защита по чл. 3.1.1. от договор от 07.10.2024г. (л. 30 от дело № 6491/2025 г. по описа на АССГ), за процесуално представителство пред СРС, както и фактура, в която отново е посочено, че сумата е заплатена за „процесуално представителство и защита по чл. 3.1.2. от договор от 07.10.2024г., представителство АССГ. След внимателен преглед на представените доказателства настоящият състав на АССГ установи, че договорът, на който се позовава процесуалния представител на ответника не е представен пред нито една от двете съдебни инстанции. В тази връзка съдът счита, че от така представените фактури не може да се установи, че заплатените суми за адвокатски хонорар са конкретно за това производство пред двете съдебни инстанции, поради което искането за присъждането им не следва да се уважи.

По така изложените съображения решението на СРС се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ХХІ КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1764/14.05.2025 г. на СРС, по анд. № 15512/2024 г., по описа на СРС, НО, 132 с-в, с което е отменено НП № 779223-F764131/17.07.2024 г., издадено от началник отдел оперативни дейности – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „ФРУТА УАЙ ЕНД УАЙ КАМПАНИ“ ЕООД за нарушение на чл. 127и, ал.1 от ДОПК вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 5/29.09.2023г. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 19 527 лева на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.